

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 141 lit. c) dyrektywy 2006/112⁽¹⁾, od którego zgodnie z art. 42 (w związku z art. 197) dyrektywy 2006/112 zależy odstępnie od stosowania art. 41 akapit pierwszy dyrektywy 2006/112, należy interpretować w ten sposób, że wskazana tam przesłanka nie jest spełniona, gdy podatnik posiada siedzibę i jest zarejestrowany dla celów podatku VAT w państwie członkowskim, z którego towary są wysyłane lub transportowane, także w wypadku, gdy podatnik ten w ramach konkretnego wewnątrzspółnotowego nabycia towarów używa numeru identyfikacji podatkowej dla celów podatku VAT nadanego w innym państwie członkowskim?
- 2) Czy art. 42 i art. 265 w związku z art. 263 dyrektywy 2006/112 należy interpretować w ten sposób, że jedynie złożenie we właściwym terminie informacji podsumowującej powoduje odstępnie od stosowania art. 41 akapit pierwszy dyrektywy 2006/112?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej, Dz. U. L 347, s. 1.

Skarga wniesiona w dniu 30 listopada 2016 r. – Komisja Europejska/Republika Słowacka

(Sprawa C-626/16)

(2017/C 078/13)

Język postępowania: słowacki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: E. Sanfrutos Cano i A. Tokár, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Słowacka

Żądania strony skarżącej

Komisja Europejska wnosi do Trybunału o:

1. stwierdzenie, że nie przyjmując środków niezbędnych do zastosowania się do wyroku Trybunału w sprawie C-331/11, Komisja/Słowacja, w którym Trybunał orzekł, iż Republika Słowacka nie wykonała zobowiązań ciążących na niej na podstawie art. 14 lit. a)-c) dyrektywy Rady 1999/31/WE z dnia 26 kwietnia 1999 r. w sprawie składowania odpadów⁽¹⁾, Republika Słowacka uchybiła swoim zobowiązaniom z art. 260 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
2. zasądzenie od Republiki Słowackiej zapłaty na rzecz Komisji Europejskiej, na rachunek „Środki własne Unii Europejskiej”:
 - a) okresowej kary pieniężnej w wysokości 6 793,80 EUR za każdy dzień opóźnienia w przyjęciu środków niezbędnych do zastosowania się przez Republikę Słowacką do wyroku Trybunału w sprawie C-331/11, Komisja/Słowacja, począwszy od dnia ogłoszenia wyroku w niniejszej sprawie do dnia wykonania wyroku w sprawie C-331/11, Komisja/Słowacja;
 - b) ryczałtu w wysokości 743,60 EUR za każdy dzień opóźnienia (jednak w minimalnej łącznej kwocie 939 000 EUR) w przyjęciu środków niezbędnych do zastosowania się przez Republikę Słowacką do wyroku Trybunału w sprawie C-331/11, Komisja/Słowacja, począwszy od dnia 25 kwietnia 2013 r., dnia ogłoszenia tego wyroku,
 - do dnia ogłoszenia wyroku w niniejszej sprawie, albo
 - do dnia, w którym zostaną przyjęte środki niezbędne do zastosowania się przez Republikę Słowacką do wyroku Trybunału w sprawie C-331/11, jeżeli dzień ten nastąpi przed dniem ogłoszenia wyroku w niniejszej sprawie, oraz

3. obciążenie Republiki Słowackiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W wyroku z dnia 25 kwietnia 2013 r. w sprawie C-331/11, Komisja/Słowacja, Trybunał orzekł, że Republika Słowacka uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 14 lit. a)-c) dyrektywy Rady 1999/31/WE z dnia 26 kwietnia 1999 r. w sprawie składowania odpadów w ten sposób, iż zezwoliła na prowadzenie składowiska odpadów Žilina — Považský Chlmec bez sporządzenia planu uzdatniania terenu tego składowiska oraz bez wydania ostatecznej decyzji w przedmiocie tego, czy to składowisko to może nadal prowadzić swą działalność na podstawie przyjętego planu uzdatniania.

W ramach postępowania administracyjnego poprzedzającego wniesienie skargi Republika Słowacka oświadczyła, że zamierza zastosować się do wyroku Trybunału w sprawie C-331/11, Komisja/Słowacja, poprzez zamknięcie składowiska odpadów Žilina — Považský Chlmec, oraz że przyjęła już pewne środki w tym kierunku.

Komisja Europejska doszła jednak do wniosku, że wbrew twierdzeniom Republiki Słowackiej nie zostały jeszcze przyjęte środki w celu zastosowania się do wyroku Trybunału w sprawie C-331/11, Komisja/Słowacja. Komisja Europejska postanowiła zatem wnieść skargę na podstawie art. 260 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

(¹) Dz.U. 1999, L 182, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank van Koophandel te Antwerpen (Belgia) w dniu 7 grudnia 2016 r. – Dyson Ltd, Dyson BV/BSH Home Appliances NV

(Sprawa C-632/16)

(2017/C 078/14)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Rechtbank van Koophandel te Antwerpen

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Dyson Ltd, Dyson BV

Strona pozwana: BSH Home Appliances NV

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy ścisłe przestrzeganie rozporządzenia w sprawie odkurzaczy (¹) (bez uzupełnienia określonej w jego załączniku II etykiety o informacje dotyczące warunków przeprowadzania testu, które doprowadziły do zaklasyfikowania do klasy efektywności energetycznej zgodnie z załącznikiem I) może być uznane za wprowadzające w błąd zaniechanie w rozumieniu art. 7 dyrektywy w sprawie nieuczciwych praktyk handlowych? (²)
- 2) Czy rozporządzenie w sprawie odkurzaczy sprzeciwia się uzupełnianiu etykiety o inne, przekazujące te same informacje symbole?

(¹) Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 665/2013 z dnia 3 maja 2013 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/30/UE w odniesieniu do etykietowania energetycznego odkurzaczy (Dz.U. 2013 L 192, s. 1)

(²) Dyrektywa 2005/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 maja 2005 r. dotycząca nieuczciwych praktyk handlowych stosowanych przez przedsiębiorstwa wobec konsumentów na rynku wewnętrznym oraz zmieniająca dyrektywę Rady 84/450/EWG, dyrektywy 97/7/WE, 98/27/WE i 2002/65/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady („Dyrektywa o nieuczciwych praktykach handlowych”) (Dz.U. 2005 L 149, s. 22)